

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 1095899801
Dátum vydania rozhodnutia: 17.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1095899801.8

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a členiek senátu Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v konkurznej veci úpadcu: Ing. Z. J., so sídlom S. XXX, IČO: XX XXX XXX, o odvolaní úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2019, č. k. 38K/39/1995-3272, takto

rozhodol:

Odvolanie odmieta.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením zamietol ako nedôvodný návrh úpadcu na prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na OR PZ Bratislava I pod č.K..

2. Proti uvedenému uzneseniu podal 3. júna 2019 odvolanie úpadcu, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie úpadcu podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie treba odmietnuť.

4. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné iba, ak to zákon pripúšťa. Tieto uznesenia sú taxatívne vymenované v ustanovení § 357 C.s.p.

4.1. Pokiaľ určité uznesenie nie je uvedené v ustanovení § 357 C.s.p., odvolanie proti nemu nie je prípustné, čo je dôvodom pre odmietnutie odvolania podľa § 386 písm. c/ C.s.p.

5. V ustanovení § 357 písm. n/ C.s.p. zákon pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania (to znamená proti uzneseniu, ktorým súd konanie preruší) len v dvoch prípadoch, a to:

- v prípade obligatórneho prerušenia konania v zmysle ustanovenia § 162 ods. 1 písm. a/ C.s.p., ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť a

- v prípade tzv. fakultatívneho prerušenia v zmysle ustanovenia § 164 C.s.p., kedy môže súd konanie prerušiť, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa

rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

5.1. Obmedzenie prípustnosti odvolania proti uzneseniam o prerušení konania, ako aj skutočnosť, že o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 162 má súd prvej inštancie rozhodovať až spolu s rozhodnutím vo veci samej (§ 162 ods. 3 C.s.p.), má za cieľ eliminovať množstvo šikanózných návrhov na prerušenie konania, ktoré viedli k prieťahom v konaní a spôsobili neprimeranú dĺžku konania.

6. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je odvolanie prípustné výlučne proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a/, resp. podľa § 164 C.s.p. prerušil. Ak však súd takýto návrh na prerušenie konania zamietne, nie je odvolanie procesne prípustné. Uvedené platí aj vtedy, ak súd prvej inštancie napriek zákonom mu uložennej povinnosti (viď ustanovenie § 162 ods. 3 C.s.p.) o zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhodne samostatným uznesením pred vydaním konečného rozhodnutia, čím prispieva k oddialeniu konečného rozhodnutia vo veci, ako aj vtedy, ak v takomto uznesení súd prvej inštancie uvedie nesprávne poučenie o prípustnosti odvolania. Samotné nesprávne poučenie súdom o možnosti podať opravný prostriedok totiž jeho prípustnosť nezakladá.

7. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie úpadcu smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému nie je prípustné. Preto odvolací súd odvolanie úpadcu odmietol podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C.s.p. Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou odvolaním napadnutého uznesenia.

8. Záverom dáva odvolací súd do pozornosti konajúcej sudkyňi krajského súdu, že už vo svojich skorších rozhodnutiach (uznesenie z 21. novembra 2017, sp. zn. 3Obo/14/2017 a uznesenie zo 4. decembra 2018, sp. zn. 3Obo/21/2018) uviedol, že:

- o zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhoduje súd až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a zároveň

- proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nie je prípustné odvolanie.

8.1. Napriek skutočnosti, že o nedôvodných opakovaných návrhoch úpadcu na prerušenie konkurzného konania sa má s poukazom na platnú a účinnú právnu úpravu (§ 162 ods. 3 C.s.p.) rozhodnúť až v konečnom rozhodnutí (t. j. v uznesení o zrušení konkurzu), sudkyňa krajského súdu o týchto návrhoch opakovane rozhoduje samostatnými uzneseniami, v ktorých napriek opakovanému usmerneniu zo strany odvolacieho súdu poučuje nesprávne úpadcu o tom, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je odvolanie prípustné.

8.2. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na znenie čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

8.3. Zo strany úpadcu ide pritom podávaním opakovaných návrhov na prerušenie konania, ale aj iných procesných návrhov, o zneužitie práva s cieľom šikanovať súd a ustanovených správcom konkurznej podstaty a jediným jeho zámerom je znemožniť riadne pokračovanie konkurzného konania a jeho skončenie, napriek tomu že úpadca si v konkurznom konaní doposiaľ nesplnil svoje základné povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o konkurze a vyrovnaní.

8.4. Odvolací súd pritom poukazuje na to, že krajský súd namiesto toho, aby takýto šikanózný postup úpadcu v konkurzom konaní odmietol s poukazom na znenie čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku, sa jeho procesnými návrhmi, ktoré predstavujú zjavné zneužitie práva, zaoberá, a podľa priania úpadcu uskutočňuje procesné úkony, o jeho procesných návrhoch na prerušenie konania rozhoduje napriek tomu, že nie je na to daný zákonný dôvod (viď bod 8.1. vyššie), v dôsledku nesprávneho poučenia o opravnom prostriedku v týchto rozhodnutiach, umožňuje úpadcovi podávať (nepripustné) odvolania, ktoré predkladá na rozhodnutie odvolaciemu súdu, hoci v zmysle ustanovenia § 375 C.s.p. je jeho povinnosťou predložiť odvolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, až po vydaní rozhodnutia vo veci samej. Uvedeným postupom tak dochádza k predlžovaniu konkurzného konania - ktoré trvá už 24 rokov - bez toho, aby boli reálne uskutočnené procesné úkony smerujúce k jeho ukončeniu.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C.s.p.).